

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ค. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๗/๒๕๕๒
คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๙๓/๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๙ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

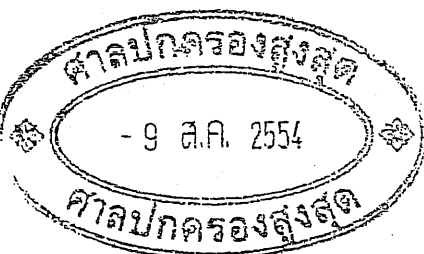
ระหว่าง	นายประโยชน์ แสงสร้อย	ผู้ฟ้องคดี
	นายสมศักดิ์ แสงสร้อย	ผู้ร้องสอด
	กรมการปกครอง ที่ ๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ ที่ ๒ อำเภอสูงเม่น ที่ ๓ นายอำเภอสูงเม่น ที่ ๔	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ร้องสอดยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา
ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๔/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ ๒๔๐/๒๕๕๑ ของศาลปกครองชั้นต้น
(ศาลปกครองเชียงใหม่)

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

/คดีนี้...

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายอันเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ได้ประกาศรับสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ เนื่องจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านดังกล่าวว่างลง โดยกำหนดวันและเวลารับสมัครในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา และจะทำการเลือกในวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ตั้งแต่เวลา ๘ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๐ นาฬิกา ในการรับสมัครดังกล่าว มีผู้สมัครสองราย คือ ผู้ร้องสอด ได้หมายเลขประจำตัวผู้สมัครหมายเลข ๑ และผู้ฟ้องคดี ได้หมายเลขประจำตัวผู้สมัครหมายเลข ๒ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ คัดค้านคุณสมบัติผู้สมัครของผู้ร้องสอดเนื่องจาก

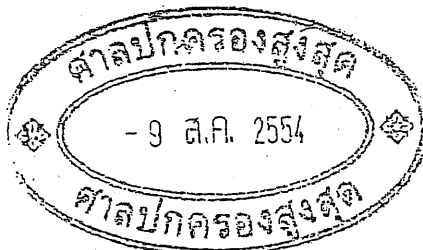

เคยต้องคำพิพากษาในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ถูกลงโทษจำคุก ๑ ปี แต่โทษจำคุกให้รอไว้ ๒ ปี เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๕ ขอให้ตัดสิทธิผู้ร้องสอดจากผู้สมัครเป็นผู้ใหญ่บ้าน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชี้แจงว่าได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า

แม้ผู้ร้องสอดเคยต้องคำพิพากษาในความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ต้องถูกลงโทษจำคุกเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๕ แต่ได้รับการล้างมลทินแล้วตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ถือว่าผู้ฟ้องคดีมิเคยถูกลงโทษจากการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้มาก่อน จึงไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒ (๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อมา วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันเลือกผู้ใหญ่บ้าน ผลปรากฏว่าผู้ร้องสอดได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และอธิบดีกรมการปกครอง คัดค้านผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ให้ผู้ร้องสอดมีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน และขอให้ระงับการออกหนังสือสำคัญแสดงหลักฐานการเป็นผู้ใหญ่บ้านของผู้ร้องสอดไว้ก่อน ต่อมา วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้หารือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในเรื่องดังกล่าว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้วินิจฉัยว่าผู้ร้องสอดมีคุณสมบัติสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน จึงยุติเรื่อง ผู้ฟ้องคดี

สำเนาถูกต้อง

/เห็นว่า...

(นางสาวกรรณิการ์ กองเบ็ง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

เห็นว่ากรณีของผู้ร้องสอดไม่สามารถอ้างพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ เนื่องจากการล้างมลทินลบล้างเฉพาะส่วนที่เป็นโทษเท่านั้น แต่พฤติกรรมการกระทำความผิดดังกล่าวมิได้ถูกลบล้างไปด้วย จึงถือว่าผู้ร้องสอดยังคงมีพฤติกรรมเป็นผู้เสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริตซึ่งเข้าลักษณะเป็นผู้เสียชื่อในทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม อันเป็นลักษณะต้องห้ามในการรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน คำสั่งและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงไม่ถูกต้องและไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ศาลมีคำพิพากษาว่าผู้ร้องสอดขาดคุณสมบัติการสมัครเป็นผู้ใหญ่บ้าน และขาดคุณสมบัติการเป็นผู้ใหญ่บ้าน

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเพิกถอนและยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งผู้ร้องสอดเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

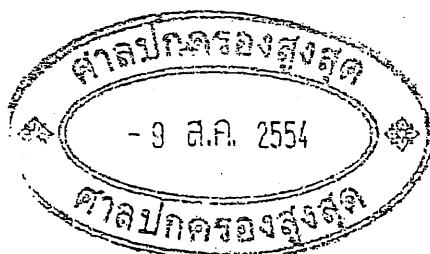
๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจัดให้มีการเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

๔. ให้เพิกถอนคำสั่งยุติเรื่องของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และให้ถือเอาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลไปดำเนินการตามข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ (ที่ถูกคือ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๑) ไม่รับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไว้พิจารณา เนื่องจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือตอบข้อหาหรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เกี่ยวกับคุณสมบัติของนายสมศักดิ์ แสงสร้อย เป็นการให้ความเห็นเกี่ยวกับระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามแนวทางการปฏิบัติราชการตามปกติ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเพียงหน่วยราชการบริหารระดับรองจากจังหวัดในการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการออกคำสั่งเกี่ยวกับการเลือกผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

สั่งเนืองถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กอระปิ๊ง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

/และผู้ถูกฟ้องคดี...

และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อศาลปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง และเนื่องจากนายอำเภอสูงเม่นเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกผู้ใหญ่บ้าน เมื่อเห็นว่าผู้สมัครเป็นผู้มีคุณสมบัติรับเลือกเป็นใหญ่บ้านได้ก็จะออกคำสั่ง (ผ.ญ. ๓) กำหนดเลขหมายประจำตัวผู้สมัครให้แล้วจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกเป็นใหญ่บ้านออกประกาศแจ้งให้ผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านทราบล่วงหน้าก่อนวันเลือกไม่น้อยกว่าสามวัน ตลอดจนมีหน้าที่ในการจัดให้มีการเลือกผู้ใหญ่บ้านและการออกหนังสือรับรองผลการเลือกผู้ใหญ่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีคำสั่งเรียกให้นายอำเภอสูงเม่นเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ทั้งยังเห็นว่าหากศาลมีคำสั่งบังคับตามที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอย่อมส่งผลกระทบต่อสิทธิของนายสมศักดิ์ แสงสร้อย ซึ่งเป็นบุคคลภายนอก และได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านในปัจจุบันจึงให้เรียกนายสมศักดิ์ แสงสร้อย เข้ามาเป็นคู่กรณี โดยการร้องสอด ตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๗๘

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การและชี้แจงตามคำสั่งศาล ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ว่า ผู้ร้องสอดได้พ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ เนื่องจากครบวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี ในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงกำหนดวันเลือกผู้ใหญ่บ้านแทนตำแหน่งที่ว่างในวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ กำหนดวันสมัครรับเลือกระหว่างวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ตามประกาศอำเภอสูงเม่น เรื่อง วันเลือกผู้ใหญ่บ้าน สถานที่เลือกผู้ใหญ่บ้าน และระยะเวลารับสมัครรับเลือกเป็นใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ปรากฏว่ามีผู้สมัครรับเลือกเป็นใหญ่บ้านจำนวน ๒ ราย คือ ผู้ร้องสอดได้หมายเลขประจำตัวผู้สมัครหมายเลข ๑ และผู้ฟ้องคดีได้หมายเลขประจำตัวผู้สมัครหมายเลข ๒ ในวันลงคะแนนเลือกผู้ใหญ่บ้าน เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ผลปรากฏว่าผู้ที่ได้รับการเลือกคือ ผู้ร้องสอด ปรากฏตามประกาศ เรื่อง ผลการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ (ผ.ญ. ๗) ต่อมา วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามแบบ ส.น. ๑๒

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)

เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

/แจ้งผลการ...

แจ้งผลการลงทะเบียนการเป็นผู้ใหญ่บ้านของอำเภอสูงเม่น และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงทะเบียนที่จังหวัดและออกหนังสือสำคัญตั้งผู้ร้องสอดเป็นผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว และต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คัดค้านผลการ พิจารณาของอำเภอสูงเม่น ที่ให้ผู้ร้องสอดมีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน และขอให้ ระเบียบคำสั่งตั้งผู้ร้องสอดเป็นผู้ใหญ่บ้านไว้ก่อน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือจังหวัดแพร่ ด่วนที่สุด ที่ พร ๐๐๑๗/๑๓๗๔๙ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๐ หรือกรณีดังกล่าวไปยัง กรมการปกครอง โดยจังหวัดแพร่มีความเห็นว่าผู้ร้องสอดได้รับการล้างมลทินแต่ผล ทางกฎหมายหาได้ลบล้างการกระทำทางข้อเท็จจริงไม่ ดังนั้น ผู้ร้องสอดจึงขาดคุณสมบัติ และมีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒ (๘) เป็นผลให้ผู้ร้องสอดจะต้องถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งอธิบดีกรมการปกครองได้มีหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๐.๒/๑๘๔๓๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ตอบข้อหารือดังกล่าวว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยวินิจฉัยเรื่องเสร็จที่ ๖๕๗/๒๕๕๑ ว่าบรรดาโทษที่บุคคลได้รับอันเนื่องมาจากการทำความผิดและได้รับโทษ มาจนได้พ้นโทษไปก่อนในวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระ ปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับ ย่อมถูกล้างไปสิ้นและไม่อาจนำมาอ้างให้เป็นโทษแก่ผู้ใดโดยตรงได้อีก โดยไม่รวมถึง พฤติกรรมการกระทำของบุคคลผู้กระทำความผิด ผู้กระทำเคยกระทำพฤติกรรมใดไว้ พฤติกรรมนั้นย่อมยังคงมีอยู่โดยมิได้ถูกลบล้างไปด้วย ถ้าพฤติกรรมดังกล่าวเข้าลักษณะ ต้องห้ามการเป็นกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตราอื่นของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ด้วยแล้ว ผู้ว่าราชการ จังหวัดย่อมอาจใช้เป็นเหตุให้ออกจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านต่อไปได้ ดังนั้น ผู้ร้องสอดจึงไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ส่วนพฤติกรรมการกระทำของผู้ร้องสอดที่มิได้ถูกลบล้างไปด้วย หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตรวจสอบและเห็นว่าพฤติกรรมการกระทำดังกล่าวของผู้ร้องสอดถือได้ว่าเป็นผู้มีอิทธิพล หรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาจใช้เป็นเหตุสั่งให้ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) ประกอบมาตรา ๑๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน หรือวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องคัดค้านและมีอำนาจยกเลิกการเลือก

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

/ได้ตาม...

ได้ตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๖
 หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ทำการตรวจสอบพฤติกรรม
 ของผู้ร้องสอด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ จนถึงปัจจุบัน ปรากฏตามบันทึกวิทยุสื่อสาร
 กรรมการปกครองจากจังหวัดแพร่ถึงอำเภอสูงเม่น ด่วนที่สุด ที่ พร ๐๐๑๗/๓๓๖ ลงวันที่ ๖
 พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสืออำเภอสูงเม่น ด่วนที่สุด
 ที่ พร ๐๓๑๗/๒๗๕๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรสูงเม่น
 จังหวัดแพร่ ขอให้ตรวจสอบพฤติกรรมของผู้ร้องสอด ซึ่งผลปรากฏว่าผู้ร้องสอด
 ไม่มีประวัติถูกจับกุมคดีอาญาใด ๆ จากสารบบคดีย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ถึงปี
 พ.ศ. ๒๕๕๐ ของสถานีตำรวจภูธรสูงเม่นแต่อย่างใด ปรากฏตามหนังสือตำรวจภูธรสูงเม่น
 ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นอกจากนี้ อำเภอสูงเม่นได้ทำการสอบปากคำพยานบุคคล
 จำนวน ๗ ราย คือ กำนันตำบลสบสาย (นายประกิจ ผาทอง) ข้าราชการบ้านนาญ (นายสถิต
 พงศ์ศิริวรรณ) กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลสูงเม่น (นายบัณฑิต วงศ์ตะวัน นายสมคิด
 วงศ์สกุล นายสินทร ดอกเกียง นายอุดม วงศ์ตะวัน และนายสุพจน์ แก้วกัน) ซึ่งต่าง
 ให้การยืนยันว่าผู้ร้องสอดไม่มีพฤติกรรมในทางเสื่อมเสียหรือในทางทุจริต หรือเป็นผู้มี
 พฤติกรรมเสื่อมเสียในทางศีลธรรมหรือเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้
 พุทธศักราช ๒๔๘๔ แต่อย่างใด ปรากฏตามหนังสืออำเภอสูงเม่น ที่ พร ๐๓๑๗/๒๘๑๐
 ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาจากหนังสือตอบข้อหารือของ
 กรรมการปกครอง และรายงานการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้ร้องสอดของสถานีตำรวจภูธรสูงเม่น
 ดังกล่าว ซึ่งต่างยืนยันว่าผู้ร้องสอดไม่มีพฤติกรรมอันเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สั่งให้ผู้ร้องสอด
 ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านได้ ประกอบกับปลัดกระทรวงมหาดไทยได้เคยมีหนังสือ
 ที่ ๓๘๓/๒๔๘๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๑ ถึงคณะกรรมการจังหวัดทุกจังหวัด
 เพื่อทำความเข้าใจว่า การที่จะวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ตามพระราชบัญญัติ
 ลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒ (๘) แก้ไขเพิ่มเติม
 โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๘
 เป็นเรื่องของข้อเท็จจริงซึ่งจะต้องดำเนินการพิสูจน์ถึงพฤติการณ์และกรณีแวดล้อมต่าง ๆ
 ของบุคคลผู้นั้นว่า ในขณะที่ได้รับเลือกจากราษฎร บุคคลนั้นมีชื่อเสียงในทางทุจริตทางใดบ้าง
 หรือเสื่อมเสียศีลธรรมอย่างไรให้เป็นที่แน่ชัด และมีหลักฐานยืนยันแล้วบันทึกลงไว้ให้ชัดแจ้ง

สำเนาถูกต้อง

นางสาวกรรณิการ์ กองเป็ง)
 ภัณฑิการนธการปฏิบัติงาน

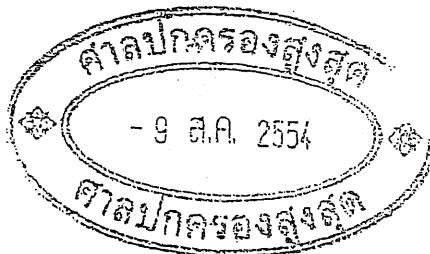
/จะวินิจฉัย...

จะวินิจฉัยแต่เพียงกรณีที่เคยถูกข้าหลวงประจำจังหวัดสั่งให้ออกตามมาตรา ๑๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่เพียงกรณีเดียวเท่านั้น ย่อมไม่เพียงพอที่จะฟังได้ว่า บุคคลผู้นั้นขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เพราะเหตุว่า ตามธรรมดาบุคคลอาจกลับตัวเป็นคนดีได้ในภายหลัง ดังนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงวินิจฉัยว่า ผู้ร้องสอดไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และมีหนังสือที่ พร ๐๐๑๗/๑๖๘๗๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งผลการวินิจฉัยดังกล่าวและมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง ส่วนการออกหนังสือสำคัญ (ส.น. ๑๓) ให้ผู้ร้องสอดเป็นการออกเอกสารที่เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่าผู้ร้องสอดได้เป็นผู้ใหญ่บ้านตามผลการเลือกผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๓ วรรคสาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอาจใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นได้ และเห็นว่าสิทธิในการสมัครรับเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานซึ่งประชาชนทั่วไปมีมาแต่เดิม แต่มีการกำหนดเงื่อนไขคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามไว้เป็นพิเศษสำหรับผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้ยกเลิกเพิกถอนโทษหรือความผิดอันเป็นเงื่อนไขหรือลักษณะต้องห้ามนี้เสียแล้ว สิทธิที่จะสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านของผู้ร้องสอดซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานดังกล่าวที่มีมาแต่เดิมก็ย่อมกลับคืนมา และมีได้ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ร้องสอดเพิ่มเติมแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ร้องสอดจึงไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒ (๑๑) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่อาจนำเอาผลการกระทำผิดในอดีตที่ได้รับการล้างมลทินมาพิจารณาเป็นผลร้ายกับผู้ร้องสอด ผู้ร้องสอดจึงไม่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามในการสมัครเป็นผู้ใหญ่บ้านหรือขาดคุณสมบัติการเป็นผู้ใหญ่บ้าน คำสั่งให้ยุติเรื่องจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และหนังสือสำคัญแสดงหลักฐานการเป็นผู้ใหญ่บ้าน (ส.น. ๑๓) ไม่ใช่คำสั่งแต่งตั้งผู้ร้องสอดเป็นผู้ใหญ่บ้าน จึงไม่ใช่คำสั่งทางปกครองไม่อาจยกเลิกเพิกถอนได้ จึงไม่มีเหตุที่จะต้องจัดให้มีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านใหม่

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การและชี้แจงตามคำสั่งศาล ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ใช้ดุลพินิจในการพิจารณาคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็น

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

ผู้ใหญ่บ้าน...

ผู้ใหญ่บ้านของผู้ร้องสอดตามคุณสมบัติที่บัญญัติไว้ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒ (๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยพิจารณาจากประวัติของผู้ร้องสอดเมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ พบว่าผู้ร้องสอดไม่มีพฤติกรรม เป็นผู้มียุทธพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทุจริตหรือเสื่อมเสียในทางสังคม ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย และได้ดำรงตำแหน่งจนครบวาระ ๕ ปี สำหรับคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ตรวจสอบแล้วพบว่าผู้ร้องสอดเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้และเคยต้องคำพิพากษาจำคุกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงถือว่าผู้ร้องสอดเป็นผู้ไม่เคยถูกลงโทษจากการกระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยป่าไม้มาก่อน จึงไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒ (๑๑) และได้พิจารณาตามแนวทางการวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ได้เคยวินิจฉัยตามหนังสือเลขเสร็จที่ ๖๕๗/๒๕๔๑ ว่า บรรดาโทษที่บุคคลได้รับอันเนื่องจากการกระทำความผิดและรับโทษมาจนพ้นโทษไปก่อนในวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับย่อมถูกล้างไปสิ้นและไม่อาจนำมาอ้างให้เป็นโทษแก่ผู้ใดโดยตรงได้อีก และกฎหมายถือว่าเป็นผู้ที่ไม่เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ประกอบกับเคยมีแนวปฏิบัติ ตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๐.๒/๗๖๒๕ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๗ ซึ่งตอบข้อหารือของจังหวัดอ่างทอง กรณีของนายโชติ พุ่มแก้ว เคยกระทำความผิด คดียาเสพติดให้โทษจนถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุกเมื่อได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติ ล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๙ ถือว่านายโชติมิได้เคยถูกลงโทษจากการกระทำความผิดตามกฎหมาย ว่าด้วยยาเสพติดให้โทษมาก่อน จึงไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติลักษณะ ปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒ (๑๑)

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยรวม สองประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ออกคำสั่งให้ผู้ร้องสอดเป็นผู้มีคุณสมบัติ สมักรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

สำเนาถูกต้อง

/พร้อมทั้ง...

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

พร้อมทั้งกำหนดหมายเลขประจำตัวผู้สมัครให้ผู้ร้องสอด เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ กำหนดว่า ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ ... (๘) ไม่เป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสีย ในทางศีลธรรม... (๑๑) ไม่เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมาย ว่าด้วยป่าไม้ ฯลฯ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ร้องสอดเคยต้องคำพิพากษาในความผิด ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ต้องโทษจำคุก ๑ ปี แต่โทษจำคุกให้ รอกการลงโทษไว้ ๒ ปี เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๕ และต่อมา ได้รับการล้างมลทิน ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔ แต่เมื่อพิจารณามาตรา ๔ ดังกล่าวจะเห็นว่า ความตอนท้ายระบุว่า... โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณี ความผิดนั้นๆ ซึ่งมีความหมายเพียงว่า ผู้ที่ถูกลงโทษในกรณีความผิดต่างๆ ไม่เคยถูก ลงโทษในความผิดนั้นๆ เท่านั้น หากได้มีความหมายว่า ความประพฤติหรือการกระทำที่เป็น เหตุให้บุคคลนั้นถูกลงโทษได้ถูกลบล้างไปด้วยไม่ เพราะเรื่องความประพฤติหรือการกระทำ ที่เกิดขึ้นแล้วไม่อาจล้างมลทินให้หมดไปได้ ประกอบกับมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ เดียวกัน บัญญัติว่า การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับ การล้างมลทินในอันที่เรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น ดังนี้ การที่ผู้ร้องสอด ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ย่อมเป็นหลักฐาน ที่แสดงให้เห็นชัดว่าผู้ร้องสอดมีความประพฤติหรือมีการกระทำที่ถือได้ว่าเสียชื่อในทางพาล หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรมแล้ว การที่ผู้ร้องสอดได้รับการล้างมลทินย่อมมีผลเพียงว่า ผู้ร้องสอดไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ เฉพาะมาตรา ๑๒ (๑๑) เท่านั้น แต่ความประพฤติหรือการกระทำที่เป็นเหตุให้ ผู้ร้องสอดถูกลงโทษดังกล่าว ซึ่งถือว่าเป็นการกระทำที่เสียชื่อในทางพาลหรือเสื่อมเสีย ในทางศีลธรรมยังไม่ถูกลบล้างไปด้วย เพราะเรื่องความประพฤติหรือการกระทำที่เกิดขึ้น แล้วไม่อาจล้างมลทินให้หมดไปได้ กรณีจึงถือว่าผู้ร้องสอดมีลักษณะต้องห้ามเด็ดขาด ไม่ให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒ (๘) ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ใช้ดุลพินิจ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าหน้าที่งานธุรการปฏิบัติงาน

/ตามข้อบังคับ...

ตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๘ วรรคสอง ออกคำสั่งให้ผู้ร้องสอดเป็นผู้มีคุณสมบัติรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ พร้อมกำหนดหมายเลขประจำตัวผู้สมัครให้ผู้ร้องสอด จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อผู้ร้องสอดตกเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านแล้ว แม้ผู้ร้องสอดจะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านในเวลาต่อมาก็ห้ามให้ผู้ร้องสอดกลับเป็นผู้ใหญ่บ้านโดยชอบด้วยกฎหมายไม่ ผู้ร้องสอดจึงต้องออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๔ (๑) เพราะเหตุมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๘) ดังกล่าว

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้วินิจฉัยชี้ขาดคำร้องคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้านของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือที่ พร ๐๐๑๗/๑๖๘๗๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ว่า ผู้ร้องสอดมีคุณสมบัติสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านและให้ยุติเรื่องเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าผู้ร้องสอดเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒ (๘) และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ใช้ดุลพินิจออกคำสั่งให้ผู้ร้องสอดเป็นผู้สมัครและกำหนดหมายเลขประจำตัวให้เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้านของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่วินิจฉัยว่าผู้ร้องสอดมีคุณสมบัติสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านและให้ยุติเรื่อง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

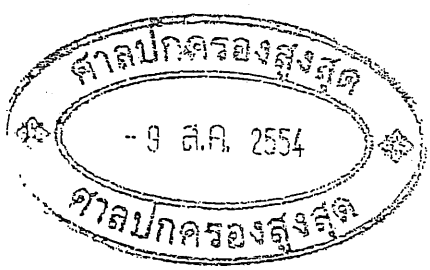
ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำพิพากษาและคำสั่งให้เพิกถอนประกาศ เรื่อง ผลการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ (ผ.ญ. ๗) ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ออกให้แก่ผู้ร้องสอด และหนังสือสำคัญแสดงหลักฐานการเป็นผู้ใหญ่บ้าน (ส.น. ๑๓) ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกให้ผู้ร้องสอด ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ และให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดแพร่ ที่ พร ๐๐๑๗/๑๖๘๗๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เห็นฟ้องด้วยที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ร้องสอดเคยต้องคำพิพากษาในความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ต้องโทษจำคุก ๑ ปี แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี และต่อมา

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

/ได้รับการ...

ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔ ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าความในมาตรา ๔ ดังกล่าวนั้นมีความหมายเพียงว่า ผู้ที่ถูกลงโทษในกรณีความผิดต่างๆ ไม่เคยถูกลงโทษในความผิดนั้นๆ เท่านั้น หาได้มีความหมายว่า ความประพฤติหรือการกระทำที่เป็นเหตุให้บุคคลนั้นถูกลงโทษได้ถูกลบล้างไปด้วยไม่ เพราะเรื่องความประพฤติหรือการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วไม่อาจลบล้างมลทินให้หมดไปได้ ดังนั้น การที่ผู้ร้องสอดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ย่อมเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ร้องสอดมีความประพฤติหรือมีการกระทำที่ถือได้ว่าเสียชื่อในทางพาลหรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรมแล้ว จึงถือว่าผู้ร้องสอดมีลักษณะต้องห้ามเด็ดขาดไม่ให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เห็นฟ้องด้วย โดยเห็นว่าลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒ (๘) นั้น หมายความว่าถึงลักษณะอันเป็นปัจจุบันของผู้สมัครรับเลือกในขณะที่ยื่นสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน กล่าวสำหรับในคดีนี้คือ ในระหว่างวันและเวลาการรับสมัครตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะต้องตรวจลักษณะต้องห้ามดังกล่าวว่าในช่วงเวลาดังกล่าวนั้น ผู้ร้องสอดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๘) หรือไม่ บทบัญญัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์มุ่งประสงค์กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามอันเป็นปัจจุบันของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านในสมัยนั้น นอกจากนั้น ในการตีความกฎหมายจะต้องพิจารณาตามตัวอักษรและเป็นปัจจุบันเสมอว่า ขณะนั้นมีคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามหรือไม่ โดยจะไม่นำเอาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามในอดีตที่ผ่านมาผ่านไป แล้วมาพิจารณาตีความให้เป็นคุณหรือโทษได้อีก เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายประสงค์จะเอาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามในอดีตมาพิจารณาด้วย ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ก็จะต้องบัญญัติไว้ให้ชัดเจนว่ามีความประสงค์เช่นนั้น ดังเช่น กรณีตามมาตรา ๑๒ (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ เป็นต้น ซึ่งกฎหมายจะใช้คำว่า ไม่เป็นผู้เคย บัญญัติกำกับไว้เสมอ อันเป็นข้อยกเว้นของการบัญญัติกฎหมายโดยทั่วไป ซึ่งมุ่งประสงค์บังคับใช้กับเหตุการณ์ เจื่อนไข หรือข้อเท็จจริงในปัจจุบัน และเป็นไปตามตัวอักษรเท่านั้น

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

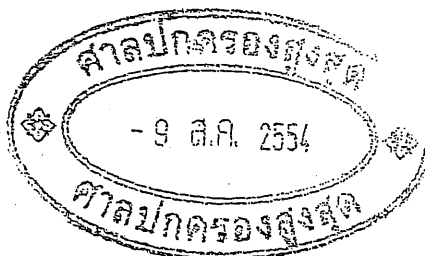
ในกรณี...

ในกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า หากเป็นกรณีที่กฎหมายประสงค์กำหนดห้ามเด็ดขาดตลอดไปก็จะไม่กำหนดระยะเวลาการสิ้นผลไว้ ได้แก่ กรณีตามมาตรา ๑๒ (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ยังไม่เห็นด้วย กล่าวคือ ลักษณะต้องห้ามดังกล่าวหาได้เป็นการห้ามเด็ดขาดตลอดไปดังที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยไม่ เนื่องจากกฎหมายไม่ได้กำหนดไว้เช่นนั้น หากแต่ต้องพิจารณาจากลายลักษณ์อักษรที่บัญญัติไว้เป็นสำคัญ และเมื่อนำลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้ดังกล่าวมาพิจารณาก็จะเห็นได้ว่า หากใช้แนววินิจฉัยดังที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยดังกล่าวข้างต้นว่าเป็นการห้ามเด็ดขาดตลอดไป ก็จะเกิดผลคือ ๑) ในกรณีตามมาตรา ๑๒ (๕) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ หากบุคคลเคยบวชเป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวชมาแล้ว และปัจจุบันได้ลาสิกขาหรือสึกมาเป็นบุคคลธรรมดาแล้ว ก็ยังคงมีลักษณะต้องห้ามอยู่ตลอดไป ไม่สามารถสมัครเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านได้ ๒) กรณีตามมาตรา ๑๒ (๖) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ หากบุคคลผู้เคยมีร่างกายทุพพลภาพ วิกจริต ฯลฯ ซึ่งปัจจุบันแม้หายเป็นปกติแล้ว ก็ยังคงมีลักษณะต้องห้ามอยู่ตลอดไป ไม่สามารถสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านได้ และ ๓) กรณีตามมาตรา ๑๒ (๗) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ หากบุคคลผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา ข้าราชการ ฯลฯ ซึ่งปัจจุบันแม้ไม่ได้เป็นแล้วก็จะยังคงมีลักษณะต้องห้ามอยู่ตลอดไป ไม่สามารถสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านได้ ซึ่งทั้งสามกรณีดังกล่าวข้างต้นหากวินิจฉัยตามแนวทางที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยก็อาจจะขัดต่อหลักการตีความกฎหมายดังกล่าวมาแล้ว และอาจไม่เป็นธรรมต่อบุคคลทั้งสามกรณีดังกล่าว เพราะขณะที่บุคคลดังกล่าวสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านนั้น เขามีได้มีลักษณะต้องห้ามดังที่บัญญัติไว้แต่อย่างใด แต่เป็นการนำอดีตซึ่งจบสิ้นไปแล้วมาตัดสินสิทธิของเขาในปัจจุบัน ในทางกลับกันหากกฎหมายประสงค์จะให้ทั้งสามกรณีดังกล่าวข้างต้นเป็นลักษณะต้องห้ามเด็ดขาดก็สามารถกำหนดได้ โดยบัญญัติข้อความให้ชัดเจนดังได้กล่าวมาแล้วว่า ไม่เป็นผู้เคย กำกับไว้ด้วยโดยไม่ต้องกำหนดระยะเวลาการสิ้นผลไว้ก็จะทำให้บุคคลทั้งสามกรณียังถูกห้ามเด็ดขาดตลอดไป ดังเช่นกรณีตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ดังนั้น การบัญญัติข้อความในมาตรา ๑๒ (๕) (๖) และ (๗) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงมีความประสงค์เพียงเป็นลักษณะ

สำเนาถูกต้อง

✓

นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
 ำงานนังงานธุรการปฏิบัติงำน

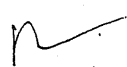

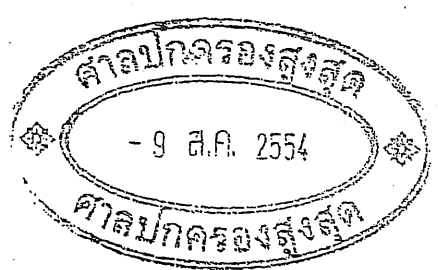
/ต้องห้าม...

ต้องห้ามในปัจจุบันขณะที่สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านเท่านั้น หาได้ประสงค์ให้มีผลย้อนหลังไปในอดีตด้วยไม่ ซึ่งกรณีตามมาตรา ๑๒ (๘) อันเป็นประเด็นในคดีนี้ก็เช่นเดียวกับการมีลักษณะต้องห้ามในกรณีนี้จึงต้องพิจารณา ณ ปัจจุบัน ขณะที่ผู้ร้องสอดสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านเท่านั้น เมื่อได้ความว่าปัจจุบันผู้ร้องสอดไม่มีผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม ตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แล้ว ผู้ร้องสอดย่อมไม่มีลักษณะต้องห้ามในกรณีนี้

สำหรับกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การที่ผู้ร้องสอดได้รับการล้างมลทินนั้น มีผลเพียงว่าผู้ร้องสอดไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ เท่านั้น แต่ความประพฤติหรือการกระทำที่เป็นเหตุให้ผู้ร้องสอดถูกลงโทษดังกล่าวซึ่งถือว่าเป็นการกระทำที่เสียชื่อในทางพาลหรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม ยังไม่ถูกลบล้างไปด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่ได้หมายความว่า ความประพฤติหรือการกระทำที่เป็นเหตุให้ผู้ร้องสอดถูกลงโทษดังกล่าวจะต้องยังคงมีอยู่ตลอดไปไม่มีที่สิ้นสุด เพราะตามธรรมดาบุคคลอาจกลับตัวเป็นคนดีได้นอกจากนั้น เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ. ๒๕๓๙ ยังมีวัตถุประสงค์ในการคืนสิทธิให้แก่ผู้กระทำผิดโดยการล้างการกระทำ ความผิด และโทษให้แก่ผู้กระทำผิดเพื่อให้บุคคลดังกล่าวสามารถกลับคืนสู่สังคมได้เนื่องจากการล้างมลทินมีผลให้ผู้กระทำผิดที่ได้รับการล้างมลทินได้รับสิทธิต่างๆ ที่ผู้กระทำผิดได้สูญเสียไปเนื่องจากการกระทำ ความผิด และการลงโทษกลับคืนมาเสมือนไม่เคยกระทำความผิด หรือต้องโทษมาก่อนและมีผลทำให้ทะเบียนประวัติอาชญากรรมของผู้กระทำผิดถูกลบล้างไปด้วย นอกจากนี้ผู้ร้องสอดก็เคยเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านเดียวกันนี้มาจนครบวาระ ๕ ปี โดยไม่มีประวัติหรือการกระทำใดๆ ที่ต่างพร้อยหรือเสื่อมเสียในหน้าที่ราชการของตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านแต่อย่างใด อันเป็นการยืนยันถึงความประพฤติของผู้ร้องสอดได้เป็นอย่างดี ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตรวจสอบแล้วได้ความว่าปัจจุบันผู้ร้องสอดไม่มีพฤติกรรมที่ถือได้ว่าเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรมแล้ว กรณีจึงถือไม่ได้ว่าผู้ร้องสอดมีลักษณะต้องห้ามไม่ให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และเมื่อผู้ร้องสอดได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านแล้วจึงไม่ต้องออก

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

/จากตำแหน่ง...

จากตำแหน่งด้วยเหตุตามมาตรา ๑๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ตามที่ศาลปกครองชั้นต้น วินิจฉัย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้วินิจฉัยชี้ขาดคำร้องคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้าน ของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือจังหวัดแพร่ ที่ พร ๐๐๑๗/๑๖๘๗๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ว่าผู้ร้องสอดมีคุณสมบัติสมควรรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านและให้ยุติเรื่อง จึงเป็นคำสั่ง ที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

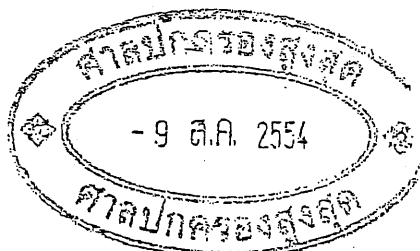
สำหรับประเด็นที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การที่ผู้ร้องสอดต้อง คำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ย่อมเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ร้องสอดมีความประพฤติ หรือมีการกระทำที่ถือได้ว่าเสียชื่อในทางพาล หรือเสื่อม เสียในทางศีลธรรมแล้วนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าการกระทำผิดต่อกฎหมายนั้น มิได้ หมายความว่าโดยเด็ดขาดว่าผู้กระทำผิดดังกล่าวจะต้องเป็นผู้มีความประพฤติ หรือมีการ กระทำที่ถือได้ว่าเสียชื่อในทางพาล หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรมแล้วเสมอไป เพราะต้อง พิจารณาถึงเบื้องหลังของกฎหมายนั้นว่ามีที่มาอย่างไร สำหรับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้นั้น เป็นกฎหมายที่มีความมุ่งหมายเพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เป็นกฎหมายที่เกิดขึ้น จากเหตุผลทางเทคนิค ซึ่งไม่มีความถูกผิดในตัวเอง ความถูกผิดเกิดขึ้นเนื่องจากการตั้ง กฎเกณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ไม่ได้มีที่มาจากกฎหมายประเพณี และไม่ได้เกิดขึ้น จากเหตุผลทางศีลธรรม เช่นเดียวกับกฎหมายจราจรที่มุ่งหมายเพื่อความสะดวกและปลอดภัย ในการเดินทาง ดังนั้น กฎหมายว่าด้วยป่าไม้จึงเป็นคนละเรื่องกับศีลธรรม การที่ผู้ร้องสอด กระทำผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ จึงไม่ได้แสดงให้เห็นว่าผู้ร้องสอดมีความประพฤติ หรือการกระทำที่เสียชื่อในทางพาล หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม ด้วยเหตุผลนี้ ผู้ร้องสอด จึงไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ดังนั้น การที่ผู้ร้องสอดได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านนั้น จึงชอบด้วย กฎหมายแล้ว ขอศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และพิพากษายกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เห็นฟ้องด้วยที่ศาลปกครองชั้นต้น วินิจฉัยว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ออกคำสั่งให้ผู้ร้องสอดเป็นผู้มีคุณสมบัติในการสมัครรับเลือก เป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ พร้อมทั้งกำหนดหมายเลข ประจำตัวผู้สมัครให้ผู้ร้องสอด เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

/เห็นว่า...

เห็นว่า เจตนารมณ์ของการออกพระราชบัญญัติล้างมลทิน ฯ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีวัตถุประสงค์ในก
 คินสิทธิให้แก่ผู้กระทำผิด โดยการล้างการกระทำผิดและโทษให้แก่ผู้กระทำ
 เพื่อให้บุคคลดังกล่าวสามารถกลับคืนสู่สังคมและประพฤติตนเป็นพลเมืองดีได้อย่างปกติ
 และเนื่องจากการล้างมลทินมีผลให้ผู้กระทำผิดได้รับสิทธิต่างๆ ที่ผู้กระทำผิดได้สูญเสียไ
 เนื่องจากการกระทำผิดและการลงโทษกลับคืนมา เสมือนไม่เคยกระทำผิดหรือ
 ต้องโทษมาก่อน และมีผลทำให้ทะเบียนประวัติอาชญากรของผู้กระทำผิดถูกลบล้างไปด้ว
 และตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ที่ได้กำหนด
 คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ตามมาตรา ๑๒ (๘) ไว้ว
 ไม่เป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม นั้
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่าเป็นเฉพาะกรณีลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน
 ณ เวลาปัจจุบันในขณะที่ผู้ร้องสอดสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน และต่อเนื่องไปจนครบวาระ
 การดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านเท่านั้น ไม่อาจนำผลในอดีตมาพิจารณาคุณสมบัติในปัจจุบันได้
 ด้วยเหตุผลดังกล่าว ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาว่า การใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔
 ในกรณีนี้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ร้องสอดอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องสอดไม่เห็นฟ้องด้วยที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า
 การที่ผู้ร้องสอดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ย่อมเป็น
 หลักฐานที่แสดงได้ชัดเจนว่าผู้ร้องสอดมีความประพฤติหรือมีการกระทำที่ถือได้ว่าเสียชื่อ
 ในทางพาลหรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม อันเป็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๘)
 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แล้วนั้น ผู้ร้องสอดเห็นว่า
 การกระทำผิดที่ระบุตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อาจไม่ใช่ลักษณะ
 ต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๘) ด้วยในทุกกรณี เพราะหากถือว่าการต้องคำพิพากษาว่ากระทำผิด
 เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้แล้วต้องถือว่ามีพฤติกรรมที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๒ (๘)
 ด้วยทันทีตามคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นแล้ว ย่อมไม่จำเป็นต้องมีกำหนดลักษณะ
 ต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๑๑) ไว้ต่างหากจากมาตรา ๑๒ (๘) อีก และผู้ร้องสอดเห็นว่า
 ความประพฤติอันเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาล หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม
 ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒ (๘)
 หมายถึง พฤติกรรมตามที่ระบุในมาตรา ๑๒ (๘) อยู่เป็นประจำหรือโดยปกติวิสัย ส่วนกรณี

สำเนาถูกต้อง

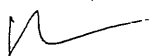
(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
 เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

/ตามมาตรา...

ตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เป็นลักษณะการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวโดยอาจไม่ใช่พฤติการณ์อันเป็นประจำหรือโดยปกติวิสัย นอกจากนั้นสาเหตุแห่งการกระทำความผิดตามลักษณะความผิดที่ระบุไว้ตามมาตรา ๑๒ (๑๑) มีได้หลายสาเหตุซึ่งอาจจะไม่ได้เกิดจากความประพฤติเป็นผู้มีอิทธิพล เป็นคนพาล หรืออื่นๆ ตามที่ระบุในมาตรา ๑๒ (๘) ก็เป็นได้ ดังนั้น พฤติการณ์ในคดีอาญาเรื่องดังกล่าวจึงควรได้รับการพิจารณาว่าผู้ร้องสอดเป็นบุคคลที่มีลักษณะพฤติกรรมตามมาตรา ๑๒ (๘) หรือไม่ และการที่ศาลจังหวัดแพร่พิพากษาว่าผู้ร้องสอดมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และกำหนดโทษจำคุก ๑ ปี แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี นั้น เห็นได้ว่า การจะรอการลงโทษผู้กระทำความผิดนั้นศาลจะต้องพิจารณาถึงประวัติของผู้กระทำความผิดว่าเป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่มีประวัติทำผิดเป็นนิสัย หรือไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน หรือสภาพของความผิดที่เกิดขึ้นไม่ร้ายแรง ดังนั้น การที่ศาลจังหวัดแพร่กำหนดโทษสำหรับการกระทำความผิดดังกล่าวเพียง ๑ ปี แสดงว่าพฤติกรรมแห่งการกระทำผิดที่ผู้ร้องสอดต้องคำพิพากษาในครั้งนั้นไม่ใช่พฤติการณ์ที่เป็นความผิดร้ายแรง และการที่ศาลจังหวัดแพร่ได้พิพากษาให้รอการลงโทษ ย่อมแสดงว่าก่อนหน้าที่ผู้ร้องสอดจะต้องคำพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิดในคดีอาญาดังกล่าวนั้น ผู้ร้องสอดไม่เคยกระทำความผิดหรือไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน และมีเหตุอันควรปรานีแก่ผู้ร้องสอด ศาลจังหวัดแพร่จึงพิพากษาให้รอการลงโทษ ข้อเท็จจริงดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ร้องสอดมิได้เป็นผู้มีอิทธิพลหรือมีความประพฤติในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรมมาก่อนต้องคำพิพากษาในคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และในระหว่างรอการลงโทษดังกล่าว ผู้ร้องสอดมิได้กระทำความผิดใดขึ้นอีก นอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้สืบเสาะความประพฤติของผู้ร้องสอดจากสถานีตำรวจท้องที่ได้ความว่านับแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่ปรากฏว่ามีพฤติกรรมใดที่แสดงว่าผู้ร้องสอดได้กระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ประกอบกับบุคคลซึ่งเป็นกำนัน กรรมการหมู่บ้าน และบุคคลอื่นๆ ได้ให้การรับรองว่าผู้ร้องสอดไม่เป็นผู้มีอิทธิพล ไม่มีความประพฤติในทางพาลหรือทางทุจริต และไม่ได้เป็นผู้เสื่อมเสียทางศีลธรรม และหลังจากผู้ร้องสอดพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านโดยสิ้นวาระการดำรงตำแหน่งตามกฎหมาย ราษฎรในหมู่บ้านโดยเสียงข้างมากได้เลือกผู้ร้องสอดเป็นผู้ใหญ่บ้านอีกครั้งหนึ่ง จึงแสดงให้เห็นว่าผู้ร้องสอด

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)

เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

ไม่ได้เป็น...

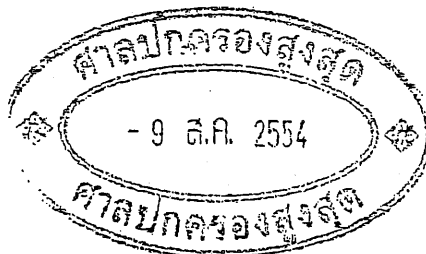

ไม่ได้เป็นผู้มีอิทธิพล ไม่มีความประพฤติในทางพาลหรือทางทุจริต และไม่ได้เป็นผู้เสื่อมเสีย
ในทางศีลธรรม ที่เป็นลักษณะต้องห้ามมิให้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านดังที่ศาลปกครองชั้นต้น
วินิจฉัย ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ขอศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษา
ของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี และพิพากษาแสดงว่ามีอยู่ของสิทธิ
ในการรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านของผู้ร้องสอดด้วย

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า การที่ผู้ร้องสอด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔
เห็นฟ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่วินิจฉัยว่ากรณีผู้ร้องสอดได้รับการ
การล้างมลทินย่อมมีผลว่า ผู้ร้องสอดไม่ได้มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติลักษณะ
ปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒ (๑๑) นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นฟ้องด้วย
กับความเห็นดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ร้องสอดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๑๑)
แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยไม่ได้รับประโยชน์จากการล้างมลทิน และไม่ตรงตามถ้อยคำ
ของกฎหมายที่มีเจตนาให้แยกคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามโดยใช้ถ้อยคำต่างกันคือคำว่า
ไม่เคยต้องโทษ กับคำว่า ไม่เคยต้องคำพิพากษา ซึ่งตามมาตรา ๑๒ (๑๑) ได้ระบุไว้ชัดเจน
ถึงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านว่า ไม่เป็นผู้เคยต้อง
คำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ซึ่งกฎหมายได้เจาะจงว่า
เพียงแค่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุด โดยไม่ได้กล่าวถึงการต้องโทษไว้ด้วยแต่อย่างใด
จึงเห็นเรื่องคำพิพากษาเท่านั้น เพราะการต้องคำพิพากษานั้น หมายถึงการต้องคำพิพากษาจริงๆ
แล้วว่าผิด ส่วนจะได้รับโทษหรือไม่ หรือจะได้รับการยกเว้นโทษหรือไม่นั้นเป็นคนละส่วนกัน
การต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ก็ถือว่าเคยทำผิด
และความผิดตามคำพิพากษานั้นยังคงมีอยู่ไม่อาจลบล้างไปได้ ส่วนโทษนั้นอาจลบล้างไปได้
จึงต้องแยกว่าการกระทำความผิดโดยมีคำพิพากษาดำเนินแล้วว่าได้ผิดกับโทษที่ได้รับตาม
คำพิพากษานั้นเป็นคนละส่วนกัน เพราะด้วยเจตนารมณ์ของการแก้ไขพระราชบัญญัติลักษณะ
ปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ที่ให้มีมาตรา ๑๒ (๑๑) ขึ้นก็ด้วยต้องการแยกประเภท
ของบุคคลที่จะมาทำหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐฝ่ายปกครองในท้องที่ว่าต้องไม่เคยกระทำ
ผิดกฎหมายที่เป็นภัยต่อทรัพยากรธรรมชาติ อันเป็นการเอาเปรียบประเทศชาติและผู้อื่น
ไม่ให้เข้าไปมีอำนาจหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานของรัฐหรือฝ่ายปกครองผู้รักษากฎหมาย
เบื้องต้นในหมู่บ้านตำบลได้ จึงได้แยกไว้ว่าเพียงเคยต้องคำพิพากษาว่าตกเป็นผู้กระทำความผิด

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

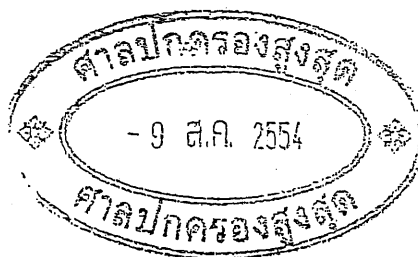
/แล้วจะ...

แล้วจะไม่มีสิทธิเข้ามาเป็นเจ้าพนักงานของรัฐในส่วนนี้ได้เลย กฎหมายจึงได้เน้นถ้อยคำว่า เคยต้องคำพิพากษา ไว้โดยไม่ระบุโทษไว้ด้วย แต่ได้แยกไว้อีกต่างหากในมาตรา ๑๒ (๑๐) เพื่อไม่ให้ปะปนกันและใช้ถ้อยคำแยกแตกต่างกันให้เห็นชัดเจนโดยใช้ถ้อยคำว่า ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษ ซึ่งการที่กฎหมายใช้ถ้อยคำต่างกันย่อมแสดงว่ากฎหมายมีเจตนารมณ์ให้แยกเป็นคนละกรณีกัน การที่ถือว่าได้รับการล้างมลทิน จึงไม่ต้องกับถ้อยคำและเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวเพราะตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔ วรรคท้าย ระบุว่า... โดยให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ ... ซึ่งไม่ได้ระบุว่าให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาแต่อย่างใด จึงเป็นการลบล้างมลทินแต่เฉพาะส่วนที่เป็นโทษเท่านั้น แต่ความผิดตามคำพิพากษาและคำพิพากษาว่ากระทำผิดยังคงมีอยู่ อีกทั้งตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๙ ไม่ปรากฏถ้อยคำในบทมาตราใดที่ให้ล้างมลทินความผิด หรือล้างมลทินโดยให้ถือว่าไม่เคยต้องคำพิพากษาแต่อย่างใดเลย เมื่อปรากฏว่าผู้ร้องสอดเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ จึงขาดคุณสมบัติที่จะสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน โดยไม่เข้าลักษณะที่จะได้รับการล้างมลทิน อีกทั้ง การล้างมลทินตามกฎหมายดังกล่าวก็ไม่ก่อให้เกิดสิทธิสำหรับผู้ร้องสอดที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้นอันเป็นไปความในตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ร้องสอดจึงไม่อาจเรียกร้องสิทธิในการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านกลับคืนมาได้อีก สำหรับประเด็นที่ผู้ร้องสอด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์ว่าไม่เห็นฟ้องด้วยที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าผู้ร้องสอดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ย่อมเป็นหลักฐานที่เห็นได้ชัดว่า ผู้ร้องสอดมีความประพฤติหรือมีการกระทำที่ถือได้ว่าเสียชื่อในทางพาล หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรมแล้ว กรณีจึงถือว่าผู้ร้องสอดมีลักษณะต้องห้ามเด็ดขาดไม่ให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าข้อกล่าวอ้างตามอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ทั้งสามฟังไม่ขึ้น โดยผู้ร้องสอดขาดคุณสมบัติดังกล่าวมาตั้งแต่เมื่อได้กระทำความผิดกฎหมายแล้ว ไม่มีกฎหมายใดที่จะลบล้างในเรื่องของความประพฤติหรือการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วได้ และความผิดที่ผู้ร้องสอดกระทำคือการมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้สักแปรรูปผิดกฎหมาย เป็นการกระทำโดยมีเจตนาทุจริตเป็นองค์ประกอบความผิดรวมอยู่ด้วย ย่อมเข้าลักษณะว่าเป็นผู้เสียชื่อในทางทุจริตอันเป็นพฤติกรรมในทางพาล และเสื่อมเสียในทางศีลธรรม

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

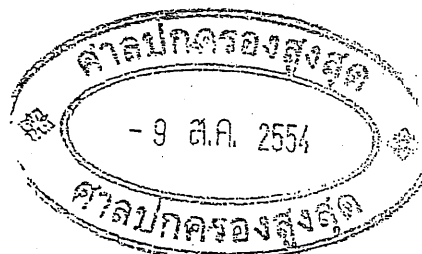

จึงขาด...

จึงขาดคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติ
 ลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ นี้ด้วยตามที่ศาลปกครองชั้นต้น
 ได้มีคำพิพากษา ในกรณีที่ผู้ร้องสอดกล่าวอ้างในคำอุทธรณ์ว่าเป็นผู้ประพฤติดีมาตลอด
 โดยอ้างว่า ผู้ร้องสอดได้เป็นผู้ใหญ่บ้านมาแล้วหนึ่งวาระ โดยไม่มีข้อบกพร่องในหน้าที่นี้
 ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ร้องสอดเคยเป็นผู้ใหญ่บ้านมาแล้วหนึ่งวาระ เป็นเพราะไม่มีผู้
 กัดค้านเรื่องคุณสมบัติมาก่อน หากมีการคัดค้าน ผู้ร้องสอดก็ไม่อาจดำรงตำแหน่งอยู่จนครบวาระ
 และการที่ผู้ร้องสอดได้รับการรับรองความประพฤติจากกำนันและกรรมการหมู่บ้านนี้
 ก็เพราะกรรมการหมู่บ้านดังกล่าวเป็นกรรมการหมู่บ้านจากชุดเดิมที่ผู้ร้องสอดเป็นผู้เสนอให้
 แต่งตั้งมาก่อนในช่วงที่ผู้ร้องสอดเป็นผู้ใหญ่บ้านในวาระก่อน จึงล้วนเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับ
 ผู้ร้องสอดและมีส่วนได้เสียในตำแหน่งหน้าที่กับผู้ร้องสอดทั้งสิ้น จึงไม่มีเหตุที่บุคคลดังกล่าว
 จะไม่รับรองความประพฤติให้แก่ผู้ร้องสอด ส่วนการที่สถานีตำรวจภูธรสูงเม่นได้รับรองว่า
 ผู้ร้องสอดไม่เคยถูกจับกุมและกระทำผิดกฎหมายอาญาใดๆ มาก่อนในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๓๓
 ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ไม่เกี่ยวข้องใดๆ กับพฤติกรรมของผู้ร้องสอดในเรื่องนี้ เพราะพฤติกรรม
 ที่ผู้ร้องสอดถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาในคดีเกี่ยวกับป่าไม้ จนถูกศาลมีคำพิพากษาลงโทษ
 อันเป็นพยานหลักฐานที่สำคัญในคดีนี้ เหตุเกิดที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอคลองจั้ง จังหวัดแพร่
 คนละท้องที่กับสถานีตำรวจภูธรอำเภอสูงเม่น ที่ได้รับรองประวัติอาชญากรรมให้แก่ผู้ร้องสอด
 ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ในเรื่องคุณสมบัติที่ผ่านมาโดยเทียบเคียง
 กับคุณสมบัติที่เป็นลักษณะเฉพาะบุคคลต้องห้าม เช่น พระภิกษุ สามเณร นักพรต นักบวช
 ผู้มีร่างกายทุพพลภาพ วิกลจริต ฯลฯ หรือผู้ดำรงตำแหน่งใดๆ ในทางหน้าที่ราชการ นั้น
 คุณสมบัติดังกล่าว กฎหมายห้ามในสถานะขณะยื่นสมัคร ไม่ได้ต้องห้ามว่าเคยเป็น หรือเคย
 กระทำความผิดมาก่อน คุณสมบัติดังกล่าวไม่ใช่เรื่องของความผิดถูกหรือทำความเสียหาย
 แก่ผู้อื่น และในส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่าความผิดกฎหมายป่าไม้ไม่ใช่เรื่องร้ายแรง
 เป็นกฎหมายทางเทคนิคเกี่ยวกับเรื่องไม่ได้รับอนุญาตเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องทางศีลธรรม
 โดยเทียบเคียงกับกฎหมายจราจรนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเหตุผลดังกล่าวฟังไม่ขึ้น
 เพราะกฎหมายป่าไม้เป็นกฎหมายสำคัญที่มุ่งประสงค์ปกป้องและบริหารจัดการให้ป่าไม้คงอยู่
 ไม่ใช่เรื่องทำนองเดียวกับกฎหมายจราจรซึ่งเป็นการผิดเฉพาะตัวไม่ได้สร้างความเสียหาย
 ร้ายแรงเหมือนเช่นกรณีมีไม้ผิดกฎหมายไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตดังเช่น

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเป็ง)
 เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

ที่ผู้ร้องสอด...

ที่ผู้ร้องสอดถูกดำเนินคดี ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ขอศาลปกครองสูงสุดพิพากษา
ยืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการ
เจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย
ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีประกาศอำเภอสูงเม่น เมื่อวันที่ ๒๑
พฤษภาคม ๒๕๕๐ แจ้งการรับสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น
จังหวัดแพร่ เนื่องจากผู้ร้องสอดซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านดังกล่าวได้ครบวาระการดำรง
ตำแหน่ง โดยกำหนดวันและเวลาการรับสมัครในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๑
มิถุนายน ๒๕๕๐ เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา และจะทำการเลือก
ในวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ตั้งแต่เวลา ๘ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๐ นาฬิกา เมื่อครบกำหนด
การรับสมัคร มีผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านสองรายคือ ผู้ฟ้องคดีและผู้ร้องสอด
ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ตรวจคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน
โดยออกคำสั่ง (ผ.ญ. ๓) กำหนดเลขหมายประจำตัวให้ผู้สมัคร และจัดทำบัญชีรายชื่อ
ผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านออกประกาศแจ้งให้ผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านทราบล่วงหน้า
ก่อนวันเลือกไม่น้อยกว่าสามวัน ผู้ร้องสอดได้หมายเลขประจำตัวผู้สมัครหมายเลข ๑
และผู้ฟ้องคดีได้หมายเลขประจำตัวผู้สมัครหมายเลข ๒ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑
มิถุนายน ๒๕๕๐ คัดค้านคุณสมบัติผู้สมัครของผู้ร้องสอดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยเห็นว่า
ผู้ร้องสอดเคยต้องคำพิพากษาในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔
ต้องโทษจำคุก ๑ ปี ปรับ และริบของกลาง แต่โทษจำคุกรอไว้ ๒ ปี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔
ได้มีหนังสือ ที่ พร ๐๓๑๗/๑๓๒๖ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ชี้แจงต่อผู้ฟ้องคดีว่า
แม้ผู้ร้องสอดเคยต้องคำพิพากษาในความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔
ให้ลงโทษจำคุกเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๕ ก็ตาม เมื่อได้รับการล้างมลทินตาม
พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว ย่อมถือว่าผู้ร้องสอดมิเคยถูกลงโทษ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาววรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

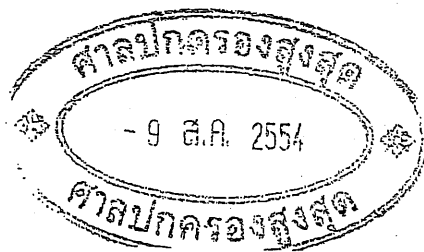

/จากการกระทำ...

จากการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้มาก่อน กรณีจึงไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ ครั้นวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันเลือกผู้ใหญ่บ้าน ผลการเลือกปรากฏว่าผู้ร้องสอดได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมการปกครอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ คัดค้านการตรวจคุณสมบัติการสมัครเป็นผู้ใหญ่บ้านของผู้ร้องสอด และขอให้ระงับการมีคำสั่งตั้งผู้ร้องสอดเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ไว้ก่อน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือหรือกรณีดังกล่าวไปยังกรมการปกครอง ซึ่งกรมการปกครองได้ตอบข้อหารือดังกล่าว ปรากฏตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๐.๒/๑๘๔๓๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ความว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยวินิจฉัยในเรื่องเสร็จที่ ๖๕๗/๒๕๔๑ ว่าบรรดาโทษที่บุคคลได้รับอันเนื่องมาจากการทำความผิดและได้รับโทษมาจนพ้นโทษไปก่อนในวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับ ย่อมถูกลบล้างไปสิ้นและไม่อาจนำมาอ้างให้เป็นโทษแก่ผู้ใดโดยตรงได้อีก และกฎหมายถือว่าเป็นผู้ไม่เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น แต่การล้างมลทินดังกล่าวมีผลเฉพาะทางกฎหมาย คือ ความผิดที่กระทำและโทษที่ได้รับโดยไม่รวมถึงพฤติกรรมการกระทำของบุคคลผู้ทำความผิดซึ่งมิได้ถูกลบล้างด้วย ถ้าพฤติกรรمدังกล่าวเข้าลักษณะต้องห้ามการเป็นกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตราอื่นของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๙ ด้วยแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ย่อมอาจใช้เป็นเหตุให้ออกจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านต่อไปได้ ดังนั้น ผู้ร้องสอดจึงไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ส่วนพฤติกรรมการกระทำของผู้ร้องสอดที่มีได้ถูกลบล้างไปด้วยนั้น หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตรวจสอบและเห็นว่าพฤติกรรมการกระทำดังกล่าวของผู้ร้องสอดถือได้ว่าเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาจใช้เป็นเหตุสั่งให้ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) ประกอบมาตรา ๑๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน หรือวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องคัดค้าน และมีอำนาจยกเลิกการเลือกได้ตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

/พ.ศ. ๒๕๓๕...

พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๖ ต่อมา จังหวัดแพร่ได้มีบันทึกวิทยุสื่อสารกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ พร ๐๐๑๗/๓๓๖ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตรวจสอบพฤติกรรมของผู้ร้องสอดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ จนถึงปัจจุบันว่าผู้ร้องสอดมีพฤติกรรมเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม หรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้หรือไม่ เพื่อประกอบการพิจารณาของจังหวัดแพร่เกี่ยวกับคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นผู้นำหมู่บ้านของผู้ร้องสอด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ รายงานไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปรากฏตามหนังสืออำเภอสูงเม่น ที่ พร ๐๓๑๗/๒๕๑๐ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ว่าได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวไปยังสถานีตำรวจภูธรอำเภอสูงเม่น โดยได้รับรายงานจากสถานีตำรวจภูธรอำเภอสูงเม่นว่าไม่พบว่าผู้ร้องสอดถูกจับกุมคดีอาญาใดๆ จากสารบบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสูงเม่นย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ อีกทั้ง ได้สอบสวนพยานบุคคลจากกำนันตำบลสบสาย ข้าราชการบำนาญ และกรรมการหมู่บ้านหมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย จำนวน ๕ ราย เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ร้องสอดดังกล่าว ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องสอดมีพฤติกรรมเช่นนั้นในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือจังหวัดแพร่ ที่ พร ๐๐๑๗/๑๖๘๗๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้ฟ้องคดีแจ้งผลการวินิจฉัยคำร้องคัดค้าน

ของผู้ฟ้องคดีว่าผู้ร้องสอดมีคุณสมบัติสมัครรับเลือกเป็นผู้นำหมู่บ้านและให้ยุติเรื่อง

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ร้องสอดที่คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นมีเหตุผลรับฟังได้หรือไม่

โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ร้องสอด กล่าวอ้างในคำอุทธรณ์ว่า เห็นฟ้องด้วยที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การที่ผู้ร้องสอดได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น มีผลว่าผู้ร้องสอดไม่มีลักษณะต้องห้ามไม่ให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้นำหมู่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ร้องสอด ไม่เห็นฟ้องด้วยที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ร้องสอดมีลักษณะต้องห้ามไม่ให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้นำหมู่บ้าน ตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ส่วนผู้ฟ้องคดีได้แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ร้องสอดมีลักษณะต้องห้าม

สำเนาถูกต้อง

 (นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
 หัวหน้างานธุรการปฏิบัติงาน

ไม่ให้เป็น...

ไม่ให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ทั้งตามมาตรา ๑๒ (๘) และตามมาตรา ๑๒ (แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ กรณีจึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ผู้ร้องสอดมีลักษณะต้องห้ามมิให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ หรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ ... (๑๑) ไม่เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยศุลกากร ฯลฯ ... และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลฯ รัชกาลที่ ๙ แห่งพระบรมราชชนนีพันปีหลวง ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆ ซึ่งได้กระทำการก่อนหรือในวันที่มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อน หรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หรือซึ่งได้พ้นโทษไปโดยผลแห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ จากบทบัญญัติมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ฯลฯ เห็นได้ว่ากฎหมายกำหนดแต่เพียงว่าเป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิด ก็ถือว่าผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านแล้ว แม้จะมีได้มีการลงโทษตามคำพิพากษาดังกล่าว และตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลฯ รัชกาลที่ ๙ แห่งพระบรมราชชนนีพันปีหลวง ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ แต่สำหรับการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้ถูกลงโทษ หรือคำพิพากษาที่พิพากษาว่าได้กระทำความผิดนั้น ไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติมาตราใดในพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลฯ รัชกาลที่ ๙ แห่งพระบรมราชชนนีพันปีหลวง ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่กำหนดให้ลบล้างการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้ถูกลงโทษนั้น หรือให้ล้างมลทินว่าไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดไว้

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

/แต่อย่างใด...

แต่อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่บัดนั้น ผู้ที่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หรือกฎหมายอื่น ๆ ตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ จึงไม่ได้รับประโยชน์จากการล้างมลทิน ตามพระราชบัญญัติล้างมลทิน ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ในอันที่จะอ้างสิทธิในการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านใน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ร้องสอดเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ต้องโทษจำคุก ๑ ปี แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษ ไว้ ๒ ปี เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๕ จึงถือว่ามีลักษณะต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ร้องสอดไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ เพราะได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้วนี้ ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

สำหรับประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ร้องสอดอุทธรณ์ว่า ไม่เห็นพ้องด้วยที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ความประพฤติหรือการกระทำที่เป็นเหตุให้ ผู้ร้องสอดถูกลงโทษในคดีอาญาตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ถือว่าการกระทำที่เสียชื่อ ในทางพาล หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรมไม่ถูกลบล้างตามพระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ. ๒๕๓๙ ไปด้วย ผู้ร้องสอดจึงมีลักษณะต้องห้ามมิให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือก เป็นผู้ใหญ่บ้าน ตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งกรณีดังกล่าวไม่ได้หมายความว่า ความประพฤติหรือการ กระทำที่เป็นเหตุให้ผู้ร้องสอดถูกลงโทษดังกล่าวจะต้องยังคงมีอยู่ตลอดไป เพราะบุคคลอาจ กลับตัวเป็นคนดีได้ ลักษณะต้องห้ามดังกล่าว หมายถึงลักษณะอันเป็นปัจจุบันของผู้สมัคร โดยจะไม่นำเอาลักษณะต้องห้ามในอดีตมาพิจารณาให้เป็นโทษได้อีก และการที่ศาลจังหวัดแพร่ ได้พิพากษาให้รอการลงโทษผู้ร้องสอด ย่อมแสดงให้เห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ร้องสอด มิได้เป็นผู้มีอิทธิพล หรือมีความประพฤติทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียทางศีลธรรม มาก่อนต้องคำพิพากษาในคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และในระหว่างรอการลงโทษ

สำเนาถูกต้อง

 (นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
 เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

/ดังกล่าว...

ดังกล่าว ผู้ร้องสอดมิได้กระทำความผิดใดขึ้นอีก นอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้สืบเสาะความประพฤติของผู้ร้องสอดจากสถานีตำรวจท้องที่ได้ควาว่า นับแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่ปรากฏว่ามีพฤติกรรมใดที่แสดงว่าผู้ร้องสอดได้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ประกอบกับบุคคลซึ่งเป็นกำนัน กรรมการหมู่บ้าน และบุคคลอื่นๆ ได้ให้การรับรองว่าผู้ร้องสอดไม่มีผู้มีอิทธิพล ไม่มีความประพฤติในทางพาลหรือทางทุจริต และไม่ได้เป็นผู้เสื่อมเสียทางศีลธรรม และหลังจากผู้ร้องสอดพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านโดยสิ้นวาระการดำรงตำแหน่งตามกฎหมาย ราษฎรในหมู่บ้านโดยเสียงข้างมากได้เลือกผู้ร้องสอดเป็นผู้ใหญ่บ้านอีกครั้งหนึ่ง และในระหว่างที่ผู้ร้องสอดดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านจนครบวาระ ก็ไม่มีประวัติหรือการกระทำใดๆ ที่เสื่อมเสียในหน้าที่ราชการของตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน จึงแสดงให้เห็นว่าผู้ร้องสอดไม่ได้เป็นผู้มีอิทธิพล ไม่มีความประพฤติในทางพาลหรือทางทุจริต และไม่ได้เป็นผู้เสื่อมเสียในทางศีลธรรมที่เป็นลักษณะต้องห้ามมิให้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ดังที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัย นั้น พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ความในมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ที่บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ ... (๘) ไม่เป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม นั้น หมายถึง ลักษณะต้องห้ามอันเป็นปัจจุบันของผู้สมัครในขณะที่มีการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน เพราะกฎหมายมิได้ใช้ถ้อยคำว่า ไม่เป็นผู้เคย กำกับไว้ดังเช่นความในมาตรา ๑๒ (๘) (๑๐) (๑๑) (๑๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ กรณีดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัคร ต้องพิจารณาว่าในขณะที่มีการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านนั้น ผู้สมัครมีลักษณะเข้าข่ายเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรมหรือไม่ ซึ่งเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่จะพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในช่วงเวลานั้น กรณีของผู้ร้องสอดในคดีนี้ แม้ว่าผู้ร้องสอดจะเคยต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ต้องโทษจำคุก ๑ ปี แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี และต่อมาได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ

Handwritten mark resembling a stylized 'H' or '4'.

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

/ครบ ๕๐ ปี..

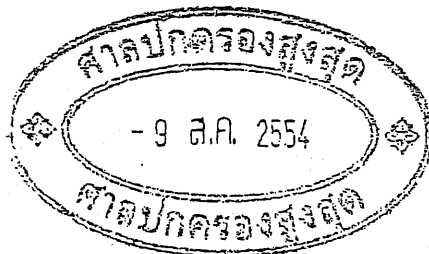
ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งได้วินิจฉัยแล้วว่าการล้างมลทินดังกล่าวเป็นการลบล้าง เฉพาะโทษเท่านั้น ไม่มีผลเป็นการลบล้างการกระทำความผิดที่เป็นเหตุให้ถูกลงโทษ ซึ่งพฤติกรรมการกระทำความผิดดังกล่าวอาจถือได้ว่าผู้ร้องสอดเข้าข่ายเป็นผู้เสียชื่อ ในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรมก็ตาม เมื่อปรากฏว่าผู้ร้องสอด ต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๕ แต่การสมัครรับเลือก เป็นผู้ใหญ่บ้านในกรณีนี้ได้รับสมัครในระหว่างวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ จึงเห็นได้ว่า พฤติการณ์ที่ผู้ร้องสอดต้องคำพิพากษาในคดีอาญาดังกล่าว นั้นได้ล่วงพ้นระยะเวลาประมาณ ๑๕ ปี แล้ว กรณีจึงไม่อาจนำพฤติการณ์ดังกล่าว เพียงประการเดียวมาวินิจฉัยว่า ผู้ร้องสอดเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แต่ต้องพิจารณา จากข้อเท็จจริงอื่นๆ ประกอบด้วย เมื่อปรากฏว่าในระหว่างรอการลงโทษตามคำพิพากษา ในคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ดังกล่าว ผู้ร้องสอดมิได้กระทำความผิดใดขึ้นอีก นอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้สืบเสาะความประพฤติของผู้ร้องสอด จากสถานีตำรวจในท้องที่ได้ความว่า นับแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่ปรากฏว่า มีพฤติกรรมใดที่แสดงว่าผู้ร้องสอดได้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ประกอบกับ บุคคลซึ่งเป็นกำนัน กรรมการหมู่บ้าน และบุคคลอื่นๆ ได้ให้การรับรองว่าผู้ร้องสอด ไม่เป็นผู้มีอิทธิพล ไม่มีความประพฤติในทางพาลหรือทางทุจริต และไม่ได้เป็นผู้เสื่อมเสีย ทางศีลธรรม นอกจากนั้น ผู้ร้องสอดยังคงเคยเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านเดียวกันกับที่สมัครในครั้ง นี้จนครบวาระ โดยไม่มีประวัติหรือการกระทำใดๆ ที่เสื่อมเสียในหน้าที่ราชการของตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน กรณีจึงยังฟังไม่ได้ว่าในขณะที่มีการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านในครั้ง นี้ ผู้ร้องสอดเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม ที่จะ มีลักษณะต้องห้ามมิให้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ดังที่ศาลปกครอง ชั้นต้นวินิจฉัย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ร้องสอดในข้อนี้มีเหตุผล รับฟังได้

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผู้ร้องสอดจะไม่มีลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะได้ รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ก็ตาม แต่โดยที่ได้วินิจฉัยแล้วว่าผู้ร้องสอดเป็นผู้มีลักษณะ

สำเนาถูกต้อง

(Handwritten signature)

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าหน้าที่งานธุรการปฏิบัติงาน

/ต้องห้าม...

ต้องห้ามของผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ออกคำสั่งให้ผู้ร้องสอดเป็นผู้มีคุณสมบัติสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ พร้อมทั้งกำหนดหมายเลขประจำตัวผู้สมัครให้ผู้ร้องสอด จึงเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้วินิจฉัยชี้ขาดคำร้องคัดค้านการเลือกผู้ใหญ่บ้านของผู้ฟ้องคดีว่าผู้ร้องสอดมีคุณสมบัติสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านและให้ยุติเรื่อง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาและคำบังคับให้เพิกถอนประกาศ เรื่อง ผลการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕ ตำบลสบสาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ (ผ.ญ. ๗) ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ออกให้แก่ผู้ร้องสอด และหนังสือสำคัญแสดงหลักฐานการเป็นผู้ใหญ่บ้าน (ส.น. ๑๓) ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกให้ผู้ร้องสอด ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ และให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดแพร่ ที่ พร ๐๐๑๗/๑๖๘๗๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยในผล

-พิพากษายืน

นายวิษณุ วรรณุญ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายชาญชัย แสวงศักดิ์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวรารุช ศิริยุทธวัฒนา

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

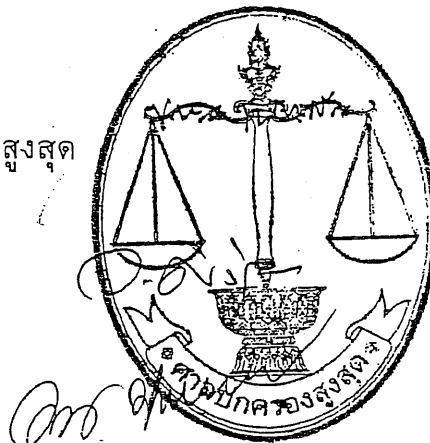
นายมนูญ ปุญญกริยากร

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

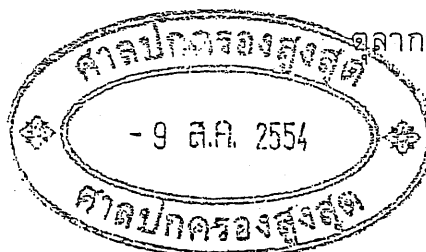
นายสมรรถชัย วิชาลาภรณ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

สำเนาถูกต้อง

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายณัฐ รัฐอมฤต

(นางสาวกรรณิการ์ กองเปิง)
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน